

Sygn. akt X P 949/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: -----

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013 r we Wrocławiu

przy udziale -----

sprawy z powództwa K. Z.

przeciwko Domowi Dziecka P. Wielofunkcyjnej w G.

o odprawę emerytalną, nagrodę jubileuszową

I. zasądza od strony pozwanej (...) Dziecka P. Wielofunkcyjnej w G. na rzecz powódki K. Z. kwotę 49.891,20 zł brutto (czterdzieści dziewięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6.236,40 zł brutto;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście) kwotę 2.495 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której zwolniona była powódka.

Sygn. akt X P 949/12

UZASADNIENIE

Powódka K. Z. wniosła pozew przeciwko stronie pozwanej Starostwu Powiatowemu w S. o zasądzenie kwoty 49.891,20 zł tytułem odprawy emerytalnej i tytułem nagrody jubileuszowej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swoich żądań wskazała, że od dnia 14 stycznia 2011 r. pełniła funkcję Dyrektora (...) Dziecka - P. Wielofunkcyjnej w G. i była zatrudniona na umowie o pracę na czas nieokreślony. W dniu 24 kwietnia 2012 r. został wyemitowany reportaż P. K. pt. „Ratujcie dzieci” (Sprawa dla reportera), którego głównymi bohaterami była czwórka rodzeństwa pozostająca pod opieką dwóch placówek, które prowadziły ich proces adopcyjny tj. (...) Centrum Pomocy (...) w Ś.}- oraz Dom Dziecka w G.. Program ten w bardzo niekorzystnym świetle przedstawiał osobę powódki jako dyrektora. Powódka, która pozostawała pod nagonką telewizji, a ponadto swojego pracodawcy, nie wytrzymała nerwowo całej tej sytuacji. Pomimo, że nie czuła się winna zaistniałej sytuacji w dniu 27 kwietnia 2012 r. złożyła rezygnację, którą tego samego dnia przyjął Zarząd Powiatu w S.. Powódka próbowała się wycofać, ze złożonego pod wpływem presji oświadczenia, lecz bezskutecznie. Powódka od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia 28 maja 2012 r., w

związku ze swoim stanem zdrowia psychicznego pozostawała na zwolnieniu lekarskim oraz pod stałą opieką lekarzy specjalistów, którzy zalecali jej leczenie oraz terapię. Powódka przyznaje, że w tym czasie była zatrudniona w Zespole (...). Stosunek pracy powódki z drugim pracodawcą, gdy tylko stan zdrowia powódki uległ poprawie, został rozwiązany na mocy porozumienia stron z dniem 30 maja 2012 r.. Powódka w dniu 31 maja 2012 r. złożyła wniosek o przyznanie emerytury do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, która to została jej przyznana od dnia 1 maja 2012 r. Powódka pismem z dnia 28 czerwca 2012 r. wezwała Starostwo Powiatowe do wypłacenia na jej rzecz należnej jej odprawy emerytalnej oraz nagrody jubileuszowej. W odpowiedzi strona pozwana pismem z dnia 2 sierpnia 2012 r. nie uznała żądania powódki, twierdząc, że jest ono nieuzasadnione.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana Starostwo Powiatowe w S. wniosła o oddalenie powództwa i podniosła, że ustanie stosunku pracy powódki nie pozostawało w związku z przejściem na emeryturę. Powódka, jako osoba piastująca kierownicze stanowisko, mimo świadomości przysługujących jej uprawnień pracowniczych zainicjowała ustanie stosunku pracy wnosząc o jego rozwiązanie z przyczyn osobistych wynikłych powstałym rozgłosem dotyczącym podopiecznych prowadzonej placówki (...) Dziecka- P. Wielofunkcyjnej w G.. Powódka w aspekcie wydarzeń związanych z wyemitowaniem programu telewizyjnego w dniu 27 kwietnia 2012 złożyła rezygnację z pełnienia funkcji motywując ją względami osobistymi. Strona pozwana przyjęła rezygnację, w następstwie czego ustał stosunek pracy na warunkach określonych w porozumieniu stron. Należy podkreślić, że powódka w chwili zainicjowania ustania stosunku pracy w żaden sposób nie wskazywała na to, że decyzja wywołana była innymi powodami niż niekorzystny dla niej rozgłos medialny i niekorzystna opinia publiczna. Powódka w szczególności w chwili rezygnacji ze stanowiska nie wskazywała na zamiar skorzystania z uprawnień emerytalnych. Powódka w tym czasie była ciągle aktywną zawodowo o czym świadczy chociażby dodatkowe zatrudnienie w Zespole (...). W dniu 27 kwietnia 2012 r., podczas Zebrania Zarządu Powiatu w S. w trakcie rozmów powódka nie wspominała o możliwości przejścia na emeryturę. Zamiarem powódki było natomiast uspokojenie niekorzystnych dla niej relacji i oceny ze strony opinii publicznej, po czym dalsze kontynuowanie kariery zawodowej. Strona pozwana zaprzeczyła przy tym by dokonała presji na powódkę w celu przymuszenia jej do rezygnacji ze stanowiska. Oczywiście jest, że opisane w reportażu zdarzenia nie stawiły placówki w dobrym świetle, a zatem mogły przez to wywołać u powódki zamiar rezygnacji z pełnienia funkcji. Oczywiście też jest, że reportaż mógł również wpłynąć na podjętą przez Zarząd uchwałę o uznaniu pisma powódki o rezygnacji z zajmowanego stanowiska Dyrektora.

Na rozprawie w dniu 18 października 2012 r. Sąd na podstawie art. 194 par. 1 kpc wezwał do udziału w sprawie jako stroną pozwaną Dom Dziecka P. Wielofunkcyjną w G. jako pracodawcę powódki.

Na rozprawie w dniu 29 listopada 2012 r. postanowieniem z dnia 29 listopada 2012 r. Sąd na podstawie art. 194 § 2 kpc zwolnił od udziału w sprawie stroną pozwaną Starostwo Powiatowe w S. i określił jako stroną pozwaną Dom Dziecka P. Wielofunkcyjną w G. oraz zasądził od powódki na rzecz Starostwa Powiatowego w S. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Strona pozwana Dom Dziecka P. Wielofunkcyjna w G. w odpowiedzi na pozew podniosła, iż popiera dotychczasowe stanowisko reprezentowane przez stronę stroną pozwaną Zarząd Powiatu w S. i popiera złożone przez nią wnioski dowodowe. Jednocześnie strona pozwana podkreśliła, że złożona przez powódkę rezygnacja z pełnionej funkcji Dyrektora Domu Dziecka w G. związana była z niekorzystną atmosferą medialną dotyczącą podopiecznych placówki. Powódka w tym czasie nie ujawniała wobec pracodawcy zamiaru przejścia na emeryturę. Natomiast zdarzenia, które miały miejsce w czasie rezygnacji i podane w ich kontekście motywy oraz zachowanie powódki przekreślają jakikolwiek związek pomiędzy ustaniem stosunku pracy, a przejściem powódki na emeryturę. Strona pozwana wskazała również, że powódka w chwili złożenia rezygnacji w dalszym ciągu była zatrudniona w prowadzonej przez Powiat (...) jednostce oświatowej - Zespole (...) w S.. Powódka w dniu 30.05.2012 r. rozwiązała przedmiotowy stosunek pracy. Następnie w dniu 31.05.2012 r. powódka ponownie podjęła pracę w tej jednostce w wymiarze 13/26 etatu. Tym samym należy podkreślić, że ustanie stosunku pracy u strony pozwanej ad.2 w dniu 27 kwietnia 2012 r. miało inne podłoże, niż zamiar skorzystania przez powódkę z uprawnień emerytalnych, a powództwo z tych względów winno ulec oddaleniu

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. Z. zatrudniona była u strony pozwanej Dom Dziecka P. Wielofunkcyjna w G. na stanowisku dyrektora od 14 stycznia 2011 r. na mocy uchwały Zarządu Powiatu w S. w wyniku przeniesienia ze stanowiska Kierownika (...) Centrum Pomocy (...) w S..

Powódka zatrudniona była w (...) Centrum Pomocy (...) w S. od 1 września 2004 r. na umowie o pracę na czas nieokreślony.

Z dniem 14 stycznia 2011 r. powódka objęła stanowisko Dyrektora strony pozwanej z wynagrodzeniem w wysokości 4247 zł plus dodatek funkcyjny w wysokości 1140 zł oraz dodatek stażowy w wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego.

Dowód: - akta osobowe powódki

W dniu 24 kwietnia 2012 r. został wyemitowany reportaż P. K. pt. „Ratujcie dzieci” (Sprawa dla reportera), w którym przedstawiono sytuację czwórki rodzeństwa pozostającego pod opieką dwóch placówek, które prowadziły ich proces adopcyjny tj. (...) Centrum Pomocy (...) w Ś. oraz Dom Dziecka w G.. W tym reportażu zarzucono powódce jako dyrektorowi m.in. to, że w wyniku podjętej przez nią decyzji jedno z dzieci zostało bezpodstawnie umieszczone w szpitalu na Oddziale Psychiatrycznym.

Po emisji programu w telewizji w dniu 24 kwietnia 2012 r. odnośnie spraw związanych sytuacją czterech dziewczynek, które były umieszczone w placówce u strony pozwanej powódka została wezwana w piątek 27 kwietnia 2012 r., do starosty J. K. w celu wyjaśnienia sytuacji opisanej w programie w telewizyjnym, w którym to bardzo niekorzystnie przedstawiono działania placówki (...) samej dyrektor. U strony pozwanej dodatkowo przeprowadzono w tym celu kontrolę przez Rzecznika Praw Dziecka.

Powódka przysłała do starosty J. K. z pismem stanowiącym odpowiedź do E. Reporterów, wyjaśniającym że w programie ukazało się wiele nieprawidłowości i nieścisłych informacji. Poinformowała również starostę, że ta sama treść jej pisma została przekazana do wiadomości Rzecznika Praw Dziecka i Wydziału Polityki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego we W..

Powódka nie zgadzała się z treściami programu telewizyjnego.

W dniu 27 kwietnia 2012 r. powódka miała przygotowane pismo do gazet lokalnych tj Gazety (...).

W rozmowie ze starostą, starosta powiedział powódce, że w związku ze złą atmosferą wokół strony pozwanej wywołana programem telewizyjnym należy, aby powódka podjęła jakąś decyzję w związku z pełnioną funkcją dyrektora strony pozwanej. Powódka była bardzo zdenerwowana samą sytuacją, a w szczególności zainteresowaniem mediów.

Powódka podjęła decyzję, że złoży rezygnację z przyczyn osobistych. Powódka rozmawiała ze starostą J. K. o tym, kto po powódce miałby pełnić funkcję dyrektora strony pozwanej. Powódka zaproponowała za przyzwoleniem starosty A. T..

W tym samym dniu dziennikarze starali się porozmawiać z powódką o wyemitowanym programie telewizyjnym, lecz powódka nie chciała udzielać wywiadu.

Powódka po przejściu do działu kadr zaczęła pisać pismo o złożeniu rezygnacji, lecz bardzo źle się czuła, była bardzo zdenerwowana, w związku z czym miała kłopoty z napisaniem tego pisma. Powódka wskazała wówczas, że zwalnia się z powodu afery medialnej, gdyż uważała, że ją oczerniono.

Wówczas starosta poprosił pracownika kadr A. R., aby ta przepisała na komputerze pismo powódki, która ta wcześniej sporządziła ręcznie. Powódka podpisała to pismo.

Dowód: - zeznania świadka A. R. k. 102-103

- zeznania świadka J. K. k. 83-85
- przesłuchanie powódki k. 70-71
- pismo powódki z dnia 27 kwietnia 2012 r. k. 25

Po złożeniu przez powódkę rezygnacji z funkcji dyrektora strony pozwanej odbyło się w dniu 27 kwietnia 2012 r. posiedzenie Zarządu Powiatu w S..

W posiedzeniu tym brali udział J. K., B. P. i T. G. jako członkowie zarządu, A. K. jako przedstawiciel Wydziału AO, powódka i A. T..

Sesja była poświęcona sytuacji (...) Dziecka, powódka zapoznała zarząd z treścią pisma do redaktora reportażu. Powódka powiedziała o swojej rezygnacji z funkcji, mówiła, że rezygnuje ze względów osobistych. Jednocześnie powódka zaproponowała osobę A. T. na stanowisko dyrektora. Członkowie zarządu dziękowali powódce za współpracę, przyjęli jej rezygnację.

Na posiedzeniu zarządu powódka nie mówiła, że chce przejść na emeryturę.

Dowód: - zeznania świadka A. K. k. 70

- zeznania świadka J. K. k. 83-85
- przesłuchanie powódki k. 70-71
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej A. T. k. 85

W dniu 30 kwietnia 2012 r. w poniedziałek powódka złożyła pismo w Starostwie Powiatowym w S., że wycofuje złożoną w dniu 27.04.2012 rezygnację z pełnienia funkcji Dyrektora strony pozwanej, którą podjęła w stresie i pod presją nagonki ze strony mediów. Po przeanalizowaniu informacji podanej w reportażu Ekspres Reporterów pt. „Ratujcie te wyemitowanego 24.04.2012 oraz po zapoznaniu się z dokumentacją placówki uznała, że podjęte przez nią działania były prawidłowe.

W tym dniu powódka rozmawiała ze starostą J. K., lecz starosta nie wyraził zgody na cofnięcie oświadczenia przez powódkę o rozwiązaniu umowy o pracę.

W związku z powyższym pismem z dnia 30 kwietnia 2012 r. powódka ponownie zwróciła się do Starostwa Powiatowego w S. o zmianę rozwiązania stosunku pracy a tym samym zmianę uchwały Zarządu Powiatu z dnia 27.04.2012r. i prosiła o uwzględnienie i przychylenie się do rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron z kodeksowym okresem wypowiedzenia w związku z tym, że powódka przechodzi na emeryturę. Takie rozwiązanie stosunku pracy ułatwi jej przejście procedury w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Zarząd Powiatu w S. pismem z dnia 6 czerwca 2012 r. powiadomił powódkę, że Zarząd Powiatu w S. na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2012r. utrzymał w mocy swoją decyzję wyrażoną w Uchwale Nr 190/12 Zarządu Powiatu w S. z dnia 27 kwietnia 2012r. w sprawie zwolnienia Dyrektora (...) Dziecka - P. Wielofunkcyjnej w G..

Dowód: - pismo powódki z dnia 30 kwietnia 2012 r. k.16

- pismo powódki z dnia 30 kwietnia 2012 r. k. 17
- pismo Zarządu Powiatu w S. z dnia 6 czerwca 2012 r. k. 18
- przesłuchanie powódki k. 70-71

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej A. T. k. 85

Powódka była na zwolnieniu lekarskim od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia 28 maja 2012r.

Dowód: - zwolnienia lekarskie powódki k. 18-23

Oprócz tego, że powódka była zatrudniona u strony pozwanej, była ona również zatrudniona w Zespole (...) od 1 września 2001 r. do 30 maja 2012 r. w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku wychowawcy, a następnie od 31 maja 2012 r. jest zatrudniona również na stanowisku wychowawcy w wymiarze 13/26 etatu.

Dowód: - pismo Zespołu (...) k. 60

- przesłuchanie powódki k. 70-71

Powódka uprawnień emerytalne nabyła w 2009 r.

O przejściu na emeryturę powódka zaczęła myśleć po rozmowie ze starostą w poniedziałek 30 kwietnia 2012 r., kiedy nie wyraził on zgody na cofnięcie jej rezygnacji z pełnienia funkcji dyrektora.

Procedurę przejścia na emeryturę powódka rozpoczęła zaraz w pierwszych dniach po złożeniu rezygnacji z funkcji dyrektora u strony pozwanej, tj. wystąpiła do wszystkich zakładów pracy o druki RP 7 i złożyła wnioski o emeryturę pod koniec maja 2012 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał powódce emeryturę od 1 maja 2012 r.

Dowód: - przesłuchanie powódki k. 70-71

Powódka otrzymała z Zespołu (...) odprawę emerytalną w wysokości 8195,70 zł brutto w dniu 29 czerwca 2012 r.

Dowód: - zaświadczenie Zespołu (...) k. 97

Jednomiesięczne wynagrodzenie brutto powódki wynosiło 6.236,40 zł.

Dowód: - zaświadczenie strony pozwanej o wynagrodzeniu powódki k. 39

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 36 ust 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z dnia 18 grudnia 2008 r.) stanowi, że pracownikowi samorządowemu przysługuje m. in. nagroda jubileuszowa oraz jednorazowa odprawa w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Zgodnie z art. 38 ust 2 pkt 4 w/w ustawy nagroda jubileuszowa przysługuje w wysokości 200 % wynagrodzenia miesięcznego po 35 latach pracy.

Warunki uzyskania nagrody jubileuszowej, reguluje § 8 ust. 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. z dnia 27 marca 2009 r.), który stanowi, że, w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturą pracownikowi samorządowemu, któremu do nabycia do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Zgodnie z art. 38 ust 2 pkt 4 w/w ustawy o pracownikach samorządowych jednorazowa odprawa w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia po 20 latach pracy.

Zgodnie z art. 38 ust 5 w/w ustawy, do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowej i jednorazowej odprawy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy wlicza się wszystkie poprzednio zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Do w/w przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych należy w pełni stosować zarówno dorobek judykatury jak i doktryny dotyczący przepisu art. art. 92¹ K.p., zgodnie z którym pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

Należy zatem uznać, że nabycie przez powódkę zarówno prawa do odprawy pieniężnej, a następnie nagrody jubileuszowej zależy od powstania następujących okoliczności: spełnienia przez powódkę warunków uprawniających do renty (emerytury), ustania stosunku pracy, zmiany statusu prawnego pracownika z pracownika na osobę pobierającą określone świadczenie oraz związku między ustaniem stosunku pracy a przejściem powódki na emeryturę.

W judykaturze i doktrynie związek między ustaniem stosunku pracy a przejściem na rentę inwalidzką lub emeryturę jest ujmowany szeroko. Do nabycia prawa do odprawy nie jest konieczne, aby rozwiązano stosunek pracy z powodu przejścia pracownika na rentę lub emeryturę. Przyczyna nie ma wpływu na prawo do tej odprawy.

Przykładowo Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 lipca 1999 r., (I PKN 174/99, OSNAPiUS 2000, nr 21, poz. 786), stwierdził, że przepis art. 92(1) § 1 k.p. wiąże prawo do odprawy emerytalnej z ustaniem, nie zaś z rozwiązaniem stosunku pracy. Wygaśnięcie stosunku pracy wskutek upływu czasu, na jaki zawarto umowę o pracę, nie wyklucza jego związku z przejściem na emeryturę. Wystarczy w tym zakresie związek czasowy, tj. przejście na emeryturę lub rentę bezpośrednio po ustaniu stosunku pracy. Związek ten jest zachowany także wtedy, gdy pracownik przechodzi na rentę lub emeryturę w pewnym okresie po ustaniu stosunku pracy, lecz następuje to bezpośrednio po okresie nieprzerwanego pobierania zasiłku chorobowego, zapoczątkowanego jeszcze w czasie trwania stosunku pracy (tak np. uchwała SN z dnia 7 stycznia 2000 r., III ZP 18/99, OSNAPiUS 2000, nr 24, poz. 888).

W swoich orzeczeniach Sąd Najwyższy liberalnie traktuje związek czasowy między rozwiązaniem stosunku pracy a przejściem na emeryturę. Skoro prawo do odprawy jest świadczeniem powszechnym i jednorazowym, to w razie wątpliwości przepisy szczególne jej dotyczące powinny być interpretowane w kierunku umożliwienia realizacji tego prawa.

Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 16 czerwca 2011 r. (I PK 269/10 LEX nr 1001282), w którym Sąd Najwyższy uznał, że przesłanką nabycia prawa do odprawy przez pracownika samorządowego jest istnienie związku między ustaniem stosunku pracy a przejściem na emeryturę lub rentę. Związek ustania stosunku pracy z przejściem na emeryturę lub rentę nie jest tym samym, czym rozwiązanie stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd Najwyższy wskazał, że: „...związek ustania stosunku pracy z przejściem na emeryturę lub rentę nie jest tym samym, czym rozwiązanie stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę. Wbrew twierdzeniom skarżącego, nabycie prawa do jednego z tych świadczeń, a właściwie przyznanie go, nie musi wobec tego stanowić przyczyny rozwiązania stosunku pracy. Jak trafnie stwierdził Sąd Okręgowy, związek między ustaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do emerytury lub renty może mieć charakter czasowy (ustanie stosunku pracy zbiega się w czasie z nabyciem prawa do świadczenia niezależnie od przyczyny rozwiązania stosunku pracy), przyczynowy (ustanie stosunku pracy następuje dlatego, że pracownikowi przysługuje prawo do świadczenia),

bądź czasowo-przyczynowy (przyczyną rozwiązania stosunku pracy jest nabycie prawa do emerytury lub renty i rozwiązanie następuje w chwili przyznania świadczenia). Między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do świadczenia może zachodzić także związek funkcjonalny (w istocie przyczynowo-czasowy) - rozwiązanie stosunku pracy następuje wprawdzie przed ustaleniem prawa do świadczenia, ale przyznanie świadczenia jest konsekwencją sytuacji bezpośrednio poprzedzającej ustanie zatrudnienia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1989 r., III PZP 19/89, OSNCP 1990 nr 4-5, poz. 61 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1993 r., I PRN 111/93, OSNCP 1994 nr 12, poz. 243)....”

W niniejszej sprawie, jak wykazała materiał dowodowy, powódka uzyskała prawo do emerytury jeszcze w roku 2009 r., a zatem przed ustaniem stosunku pracy ze stroną pozwaną. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego – wprawdzie podstawą decyzji powódki były „przyczyny osobiste” tj. sytuacja związana z „nagonką medialną” w związku z reportażem telewizyjnym obrazującym sprawę związaną z działalnością powódki – lecz bezspornym pozostaje również fakt, że powódka niezwłocznie po rozwiązaniu umowy o pracę ze stroną pozwaną (dnia 27 kwietnia 2012 r.) przeszła na emeryturę (z dniem 1 maja 2012 r), do której prawa nabyła dużo wcześniej.

Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że pomiędzy ustaniem stosunku pracy a przejściem przez powódkę na emeryturę istniał bezpośredni związek czasowy, który był wystarczający do nabycia przez nią odprawy emerytalnej, niezależnie od przyczyn, jakie doprowadziły do ustania stosunku pracy.

Niezależnie zatem od przyczyn podmiotowych w zakresie decyzji powódki, tj. tego, że decyzję o rezygnacji z funkcji dyrektora podjęła nie dlatego, że zamierzała w maju 2012 r. przejść na emeryturę, lecz z innych przyczyn, istnieje, w ocenie Sądu, mając na uwadze w/w ukształtowane już stanowisko judykatury i doktryny, związek pomiędzy ustaniem stosunku pracy, a przejściem powódki na emeryturę.

Bez znaczenia dla prawa powódki do odprawy emerytalnej był fakt, że powódka otrzymała odprawę emerytalną od drugiego pracodawcy, tj. Zespołu (...).

Zgodnie z przyjętą już jednoznaczna linią orzecniczą, w razie jednoczesnego przejścia na emeryturę lub rentę przez pracownika zatrudnionego u dwóch lub więcej pracodawców, należy przyjąć, że co do zasady odprawa przysługuje od każdego pracodawcy, chyba że przepis odrębny stanowi inaczej lub powstały szczególne sytuacje. (np. przedstawiona w wyroku z dnia 5 stycznia 2011 r., III PK 17/10, OSNP 2012, nr 5-6, poz. 60. SN stwierdził w nim, że pracownik, który przechodzi na rentę, będąc zatrudniony jednocześnie u dwóch pracodawców i korzystając u jednego z nich z urlopu bezpłatnego udzielonego w celu wykonywania pracy u drugiego, nabywa prawo do odprawy rentowej tylko od jednego wybranego przez siebie pracodawcy).

W niniejszej sprawie nie ma przepisu szczególnego, który uniemożliwiłoby pobranie przez powódkę odprawy od dwóch pracodawcą, u których była ona jednocześnie zatrudniona, a także nie powstała żadna szczególna sytuacja.

Mając powyższe na uwadze, skoro powódka miała 35 letni staż pracy, co nie było sporne między stronami, a zaistniał związek przyczynowy pomiędzy ustaniem stosunku pracy powódki i przejściem przez nią na emeryturę, należało uwzględnić powództwo w całości, tj. zarówno w zakresie odprawy emerytalnej, jak również w wysokości nagrody jubileuszowej zgodni z żądaniem pozwu.

Orzeczenie o odsetkach ustawowych, Sąd oparł o treść art. 481 kc w zw. z art. 300 kp, gdyż w ostatnim dniu zatrudnienia strona pozwana winna była wypłacić powódce zarówno nagrodę jubileuszową, jak i odprawę emerytalną.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadków B. G., M. S. i J. S. na podstawie art. 227 kpc w zw. z art. 217 §2 kpc.

Art. 227 kpc stanowi, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Zgodnie z art. 217 §2 kpc Sąd pominie środki dowodowe, jeżeli okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione lub jeżeli strona powołuje dowody jedynie dla zwłoki. Okoliczności sporne w rozumieniu art. 217 § 2 kpc dotyczą faktów

"mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie" (art. 227 kpc), a nie wszelkich okoliczności podnoszonych przez strony. (por. wyrok SN z 19.05.1997 I PKN 179/97 Wokanda 1998/3/18).

Skoro w ocenie Sądu fakt, czy zamiarem powódki przy decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę było przejście na emeryturę, czy też inne względy nie był istotny dla oceny, że istnieje związek pomiędzy ustaniem stosunku pracy a przejściem powódki na emeryturę, to należało wnioski o przesłuchanie w/w osób oddalić.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd oparł o treść art. 477 (2) §1 k.p.c. w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 kpc.

Zgodnie z art. 98 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.), mając na uwadze, że strona pozwana przegrała proces w całości powinna ona zapłacić na rzecz powódki kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Orzeczenie o kosztach w pkt IV wyroku, Sąd oparł o treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Natomiast zgodnie z uchwałą SN z 5.03.2007 Sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł: obciąża pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu (art. 96 ust. 1 pkt 4 tej ustawy); z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy. (por. uchwała SN z 5.03.2007; sygn. I PZP 1/07; publ. OSNP 2007/19-20/269).